

21. Който има мои-тъ заповѣди и ги държи, той е що мя люби; а който мя люби, възлюбенъ ще бѣде отъ Отца ми; и азъ ще го възлюбѣхъ и ще явиъ себе си нему.

22. Казува му Иуда (не Искаріотскій): Господи, що е това дѣто ще явишь себе си намъ, а не на свѣтъ-тъ?

23. Отговори Исусъ и рече му: Който люби мене, ще упаци мое-то слово; и Отецъ ми ще го възлюби, и ще дойдемъ при него, и ще направимъ жилище у него.

24. Който не люби мене, мои-тъ словеса не държи; и слово-то, което слушате не е мое, но на Отца който мя е проводилъ.

25. Това ви изказахъ, докль съмъ още съ васъ.

26. А Утѣшителъ-тъ, Духъ Святый, когото Отецъ ще *ви* проводи въ мое име, той ще ви научи всичко, и ще ви напомни всичко що ви съмъ рекль.

27. Миръ ви оставямъ; мой-тъ миръ ви давамъ; азъ не ви давамъ, както свѣтъ-тъ дава. Да ся не смущава сърдце-то ви, нито да ся устращава.

28. Чухте че азъ ви рѣкохъ: Отивамъ си, и ще дойдѣ при васъ. Ако мя любяхте, възрадували ся быхте за това що рѣкохъ: Отхождамъ при Отца; защото Отецъ мой е по голѣмъ отъ мене.

29. И сега ви рѣкохъ прѣди да бѣде; че когато ся сбѣде да повѣрувате.

30. Отъ сега съ васъ нѣма много да говорѣхъ; защото иде князь-тъ на тойзи свѣтъ, и *той* нѣма нищо въ мене.

31. Но за да познае свѣтъ-тъ, че азъ любѣхъ Отца, и както ми е Отецъ заповѣдалъ, така правѣхъ. Станѣте, да отидемъ отъ тука.

ГЛАВА 15.

1. Азъ съмъ истинна-та лоза, и Отецъ ми е земледѣлецъ-тъ.

2. Всяка една прѣчка въ мене, която не приноси плодъ, отрѣзва ѣхъ; и всяка що дава плодъ, очистя ѣхъ, за да даде по много плодъ.

3. Вы сега сте чисти, заради слово-то което ви говорихъ.